

Sygn. akt: III U 1217/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 stycznia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 10.07.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.06.2013r. do dnia 30.06.2014r.;
2. stwierdza odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji;
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. na rzecz M. K. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt III U 1217/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.07.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

M. K. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, żądając jej zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 03.07.2013r. ustaliła, że odwołująca się nie jest niezdolna do pracy.

Przy czym w toku postępowania – po sporządzeniu opinii przez biegłych - organ rentowy pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 26.02.2011r. do dnia 31.05.2013r.

W dniu 21.05.2013r. złożyła wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 05.06.2013r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że odwołująca jest nadal częściowo niezdolna do pracy do dnia 30.06.2014r. Ponieważ Z-ca Głównego lekarza orzecznika zgłosił zarzut wadliwości powyższego orzeczenia - stan zdrowia M. K. był badany przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 03.07.2013r. orzekła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

Z tych względów decyzją z dnia 10.07.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił przyznania M. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r., Nr 153 poz. 1227 ze zm.) - renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych i nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania. Osobie, która spełnia powyższe warunki przysługuje, według art. 59 ust. 1 powołanej ustawy, renta stała – jeżeli niezdolność do pracy jest trwała (pkt 1), lub renta okresowa – jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa (pkt 2).

Natomiast w myśl art. 61 w/w ustawy - prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art. 12 ust. 1-3 tejże ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania M. K. zależna była od wykazania przez nią niezdolności do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii i neurologii. Po przeprowadzeniu wywiadu z M. K., jej zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegli rozpoznali u niej: rwę barkową prawostronną w przebiegu dyskopatii C5/C6, C6/C7, zespół bólowy kręgosłupa l-s w wywiadzie, wołe guzkowe tarczycy do dalszej diagnostyki, stan po operacjach z powodu cieśni nadgarstka prawego w 2009r. i 2010r. oraz stan po operacyjnym leczeniu zespołu kanału G. w 2012r. W konkluzji biegli stwierdzili, że odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy od czasu wstrzymania wypłaty poprzednio przyznanego świadczenia do dnia 30.06.2014r.

Biegli stwierdzili istotny stopień naruszenia sprawności narządu ruchu w stopniu uzasadniającym zaliczenie M. K. do osób częściowo niezdolnych do pracy. W badaniu przedmiotowym stwierdzili objawy o charakterze korzeniowym i ubytkowym w obrębie kończyny górnej prawej, z upośledzeniem sprawności manualnej dłoni, co utrudnia badanej

funkcjonowanie w życiu codziennym jak i wykonywanie pracy zarobkowej. W (...) kręgosłupa szyjnego stwierdzono dyskopatię C5/C6 i C6/C7 z kompresją na korzenie nerwowe oraz rdzeń kręgowy (k.44-46).

Odwołująca wniosła o przyznanie jej prawa do renty w oparciu o treść opinii. Natomiast organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń ani uwag do tak brzmiącej opinii (k.62-63).

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Wnioski biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującej się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych. Wydana przez tych biegłych opinia poparta została logiczną argumentacją. Biegli jednoznacznie wskazali występujące u M. K. schorzenia, których stopień i nasilenie spowodowały częściową niezdolność do pracy.

Mając to na uwadze, Sąd przyznał M. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.06.2013r. do dnia 30.06.2014. i na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił w tym zakresie zaskarżoną decyzję.

Stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do renty, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS ponosi taką odpowiedzialność. Sąd miał bowiem na uwadze, że biegli sądowi wydali opinię jedynie w oparciu o dokumentację, którą odwołująca złożyła już w organie rentowym. Na podstawie tej dokumentacji już lekarz orzecznik ZUS uznał, że M. K. jest częściowo niezdolna na dalszy okres do dnia 30.06.2014r. Analogicznej oceny dokonali biegli. Zatem w ocenie Sądu świadczenie to winno być przyznane już na etapie postępowania przed ZUS-em.

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd orzekł na mocy art.118 ust.1 a w/w ustawy.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art.98 kpc w zw. §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013r., poz.490).